У рідній моїй стороні
Не маю я рідного дому,
Ні саду — щоб діяти те,
Що миле й відрадне мені.

Зібрав би я в гарну сім'ю.
Дерева,
і квіти, і скелі,
І плем'я, чий голос — пісні,
Любило б оселю мою.

Я слухав би джеркіт струмка,
Я б міг зупинити в долині
Потік і розводити риб
У круглій водоймі ставка.

Скінчивши спокійні труди,
Я йшов би спочити на берег,
І верби вітали б мене —
Задумані сестри води.
Живу я в чужому дому
На біднім веретищі міста;
Лиш насип я бачу з вікна
Та обрій у вічнім диму.

Два древа стоять у дворі,
Два друга самотніх, два в'язні;
Немає під ними трави,
Не видно їм блиску зорі!

Лиш вітер крилом громовим
Над ними ударить порою,
Пробудить то шум у гіллі,
То мрію у серці моїм.

1939